

Arrest

nr. 130 784 van 2 oktober 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVE KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 24 september 2014 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van .

Gelet op de artikelen 39/77/1 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 2 oktober 2014 .

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat H. CAMERLYNCK verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.2. Verzoekster, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, is volgens haar verklaringen het Rijk binnengekomen op 14 januari 2010 en heeft zich een tweede keer vluchteling verklaard op 9 september 2014.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoekster door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

1.3. Op 17 september 2014 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag. Deze beslissing werd op dezelfde dag per drager betekend.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine, geboren op 16/04/1976 te Grozny. U volgde hogere studies en beschikt over een universitair diploma Engels-Frans. Op 25/04/2009 bent u traditioneel gehuwd met A.(...) M.(...). Hij verdween op 16/09/2009. Sindsdien heeft u geen nieuws meer van hem. Op 27 december van dat jaar vielen twee mannen in burger in uw appartement binnen. Ze stelden vragen over uw man en beschuldigden hem ervan met de rebellen samen te werken. U werd hardhandig aangepakt. Toen de mannen weggeroepen werden zag u de kans om via het belendende appartementsgebouw tot bij uw nicht te geraken, wiens man u meteen wegbracht naar een veilig adres. Uw nichtje vertelde u nadien dat de mannen nog waren teruggekomen en er iemand u opwachtte.

Op 30 december kon u Tsjetsjenië verlaten en reisde u naar Moskou. Daar wachtte u tot uw reis naar het buitenland geregeld was. Op 12 januari 2010 vertrok u uit Moskou per minibus naar België, waar u twee dagen later aankwam. Diezelfde dag, 14/01/2010, diende u een asielaanvraag in bij de Belgische instanties.

Deze aanvraag werd op 11/07/2011 afgesloten met een beslissing van weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat u uw huwelijk met A.(...) M.(...) niet kon staven en uw asielrelaas niet aannemelijk wist te maken. U stelde hiertegen beroep in bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, die de weigeringsbeslissing van het CG op 21/10/2011 bevestigde.

Uit uw verklaringen blijkt niet dat u België sindsdien verlaten heeft. Op 29/07/2014 werd u bij een administratieve controle door de politie aangehouden en naar het gesloten centrum voor illegalen in Brugge overgebracht. U verzette zich tegen de repatriëring die voorzien was op 8/09/2014, en diende een dag later, op 9 september 2014 (om 11.20u) een tweede asielaanvraag in. Voor deze aanvraag beroept u zich nog steeds op de motieven die u in het kader van uw eerste aanvraag reeds naar voren bracht.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag voegt u twee verklaringen toe van uw nicht, D.(...) L.(...), en een vriendin, A.(...) Z.(...), die bevestigen dat zij getuige waren van uw traditionele huwelijk met A.(...) M.(...). Er zouden ook convocaties zijn toegekomen op uw naam en op naam van uw nicht, doch deze zijn momenteel niet in uw bezit en werden niet bij onderhavige asielaanvraag gevoegd.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

Er dient vooreerst te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het Commissariaat-generaal werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze ondermijnd werd en de door u aangehaalde feiten of redenen niet als bewezen werden beschouwd. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State binnen de wettelijk voorziene termijn. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw vorige asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt.

Echter, in onderhavig geval is er geen dergelijk element in uw dossier voorhanden. Uit het administratief dossier blijkt immers dat u naar aanleiding van onderhavige asielaanvraag geen bijkomende inhoudelijke verklaringen hebt afgelegd die betrekking hebben op uw asielverzoek. U beperkt zich integendeel louter tot een verwijzing naar asielmotieven die u in het verleden hebt uiteengezet, namelijk het feit dat u problemen zou kennen omwille van uw huwelijk met A.(...) M.(...). U voegde hier aan toe dat er convocaties zouden zijn toegekomen op uw naam en op naam van uw nicht, zonder hier enige verdere duiding bij te verstrekken. Aangezien uw verklaringen op dit punt erg vaag zijn, en de vermelde convocaties niet werden voorgelegd in het kader van deze tweede asielaanvraag, kan de loutere

vermelding dat er convocaties zouden zijn toegekomen niet gezien worden als een overtuigend nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Met betrekking tot de nieuwe documenten die u aanbrengt ter ondersteuning van de motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet, met name de getuigenverklaringen van uw nicht en uw vriendin, die bevestigen dat ze getuige waren van uw huwelijk met M.(...) A.(...) (opgesteld op 09/08/2014 en 05/08/2014), moet worden vastgesteld dat deze stukken een duidelijk gesolliciteerd karakter vertonen: ze werden immers pas opgesteld nadat u werd aangehouden, meer bepaald vlak voor en vlak na uw voorziene repatriëring naar de Russische Federatie, en werden duidelijk op uw vraag opgesteld om te fungeren in het kader van uw asielprocedure. Temeer gezien uw persoonlijke relatie met voornoemde getuigen, kunnen deze verklaringen niet als objectieve informatie beschouwd worden. Bijgevolg zijn de stukken op zich onvoldoende bewijskrachtig om te worden gekwalificeerd als een nieuw element dat de kans op internationale bescherming aanzienlijk groter maakt.

Volledigheidshalve kan nog worden opgemerkt dat de verklaring van Z.(...) volgende zin bevat: "Nadat M.(...) M.(...) vertrok voor haar werk kwamen vaak onbekende mensen(...)". Deze opmerkelijke verwijzing laat vermoeden dat u de Russische Federatie werkelijk verliet omwille van economische motieven. Dit vermoeden wordt gesterkt door de verklaringen die u aflegde in het kader van de administratieve controle dd 29/07/2014. Immers, uit het administratieve verslag van deze controle blijkt dat u als reden voor uw verblijf in België opgaf dat u instond voor de verzorging van de kinderen van een vriendin (zie administratief verslag vreemdelingencontrole dd 29/07/2014).

Werd nog vastgesteld dat u in het kader van de verblijfsprocedure op basis van het artikel 9bis van de Vreemdelingenwet een kopie van uw Russisch binnenlands paspoort voorlegde, hetgeen volgens uw verklaringen in het kader van uw eerste asielaanvraag nochtans door uw belagers zou zijn afgenomen (gehoor CGVS dd 20/06/2011, p. 10). De geloofwaardigheid van uw relaas wordt hierdoor nog verder ondermijnd. Dient immers benadrukt dat u in het kader van uw initiële asielaanvraag op geen enkel ogenblik deze kopie van 4 pagina's van uw binnenlandse paspoort heeft voorgelegd, wat nochtans zou mogen verwacht worden gezien u deze kopie destijds te uwer beschikking zou moeten gehad hebben.

Ook de laattijdigheid van uw tweede aanvraag tast de geloofwaardigheid van uw beweerde vrees verder aan. Uw eerste asielaanvraag werd reeds in 2011 afgewezen. Sindsdien ondernam u geen enkele poging om de motieven uit de weigeringsbeslissing van het CG, die door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bevestigd, te counteren. Uit het administratieve dossier blijkt bovendien dat u reeds eind juli 2014 werd aangehouden en overgebracht naar een gesloten opvangcentrum met het oog op repatriëring. Desondanks diende u pas een dag na uw voorziene repatriëring, namelijk op 9 september 2014, een tweede asielaanvraag in, wat als laattijdig mag gelden.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Immers, wat de mogelijke vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen de laatste jaren sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. Het gaat daarbij doorgaans overigens om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen de ordediensten of personen gelieerd aan het overheidsregime, evenals tegen overheidsinfrastructuren en nutsvoorzieningen. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties evenwel beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er actueel niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op het lijden van ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van artikel 48/4, §2 c) van de Vreemdelingenwet

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de

elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de eventuele problemen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, wijst het CGVS er op dat de Dienst Vreemdelingenzaken dienaangaande vastgesteld heeft dat uw aanvraag tot machtiging van verblijf op basis van het artikel 9ter van 18/10/2011 ongegrond werd verklaard. Uw tweede aanvraag op basis van het artikel 9ter werd onontvankelijk verklaard op 27/02/2013. Uw aanvraag tot verblijf op basis van het artikel 9bis ten slotte werd op 04/02/2014 zonder voorwerp verklaard.

Bijgevolg dient dan ook besloten te worden dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit kan blijken dat een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een niet-schorsend beroep kan worden ingediend aangezien u zich in een situatie bevindt zoals vermeld in artikel 39/70, 2e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet, aangezien u zich op het ogenblik van de kennisgeving van de beslissing in een welbepaalde plaats zoals bedoeld in artikel 74/8 en 74/9 bevindt of ter beschikking bent gesteld van de regering."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Uit het faxbericht van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat verzoekster gerepatriëerd werd op 23 september 2014. Dit wordt ter terechtzitting niet betwist. Op de vraag naar het belang dat verzoekster thans nog heeft bij het beroep tegen de bestreden beslissing na een repatriëring, blijft de raadsman van verzoekster in gebreke om enige toelichting te geven.

2.2.1. "De vluchtelingenstatus wordt toegekend aan de vreemdeling die voldoet aan de voorwaarden van artikel 1 van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen dat op 28 juli 1951 te Genève tot stand is gekomen, zoals gewijzigd bij het Protocol van New York van 31 januari 1967."

Dit artikel verwijst naar artikel 1 van het Internationaal verdrag van 28 juli 1951 betreffende de status van vluchtelingen, B.S. 4 oktober 1953.

Luidens artikel 1, A.2 van dit verdrag is een vluchteling elke persoon "die (...) uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil inroepen, of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren."

Uit het voorgaande blijkt dat de vluchtelingendefinitie uit volgende criteria bestaat die in hoofde van de asielzoeker cumulatief dienen vervuld te zijn om erkend te worden als vluchteling in de zin van artikel 48/3, § 1 van de vreemdelingenwet:

- een vreemdeling zijn in de zin van artikel 1 van de vreemdelingenwet;
- gegronde vrees hebben voor vervolging;
- om redenen van zijn ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn politieke overtuiging;
- zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit;

- de „bescherming” van het land van nationaliteit niet kunnen of, „wegens deze vrees”, niet willen inroepen of die, indien hij geen nationaliteit bezit en verblijft buiten het land waarvan hij vroeger zijn gewone verblijfplaats had, daarheen, niet kan of, uit hoofde van bovenbedoelde vrees, niet wil terugkeren.

2.2.2. *“De subsidiaire beschermingsstatus wordt toegekend aan de vreemdeling, die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en die geen beroep kan doen op artikel 9ter, en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst, of in het geval van een staatloze, naar het land waar hij vroeger gewoonlijk verbleef, terugkeert, een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in paragraaf 2 en die zich niet onder de bescherming van dat land kan of, wegens dat risico, wil stellen en niet onder de uitsluitingsgronden zoals bepaald in artikel 55/4, valt. (...)”*

2.3. De Raad wijst er op dat “zich buiten het land bevinden waarvan men de nationaliteit bezit” een voorwaarde is om te voldoen aan de vluchtelingenstatus. De subsidiaire beschermingsstatus kan ook niet worden toegekend aan de persoon die intussen teruggekeerd is naar zijn/haar land van herkomst. Verzoekster heeft derhalve geen belang bij haar vraag de bestreden beslissing te hervormen en te zeggen voor recht dat de asielaanvraag in overweging dient genomen te worden, zoals zij in fine vraagt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel.

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee oktober tweeduizend veertien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS